

ת"פ 15423/06/20 - מדינת ישראל נגד מוחמד עבדאללה

בית משפט השלום בנצרת

ת"פ 15423-06-20 מדינת ישראל נ' עבדאללה

בפני	כבוד השופטת רות שפילברג כהן
בעניין:	המאשימה
	נגד
הנאשם	מוחמד עבדאללה

גזר-דין

כתב אישום ורקע

1. הנאשם הודה והורשע, במסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום מתוקן שייחס לו עבירת **תקיפת עובד ציבור** - לפי סעיף 382א(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**").
2. על פי כתב האישום המתוקן, מדובר באירוע מיום 1.2.19, שהתרחש בבית החולים האנגלי בנצרת, בעת שהנאשם היה מאושפז באותו בית חולים. בשעות הבוקר הבחין הנאשם במתלונן, שהנו רופא נשים בבית החולים, בעת שאותו רופא ישב בפינת העישון. הנאשם זיהה את הרופא כמי שטיפל ברעייתו בעת הריונה בעבר, וחדש כי הרופא המליץ אז לרעייתו לבצע הפלה. על רקע זה תקף הנאשם את הרופא באגרופים בלחיו והפיל את משקפיו אל הרצפה.
3. ביום 20.10.21 הציגו הצדדים הסדר טיעון, לפיו כתב האישום תוקן למתכונתו שפורטה לעיל, הנאשם הודה והורשע, ונקבע כי יוגש לגביו תסקיר שרות המבחן שמסקנותיו לא יחייבו את המאשימה. סוכם כי הצדדים יבואו בדברים אחר הגשת התסקיר.

תסקיר שרות המבחן

4. שירות המבחן המליץ להטיל על הנאשם ענישה צופה פני עתיד, בדמות **מאסר על תנאי לצד פיצוי למתלונן**, זאת נוכח התרשמות כללית מהנאשם כדלקמן;
על פי התסקיר מיום 14.4.22, הנאשם בן 40, נשוי ואב לשלושה ילדים בגילאים 6-15. מתגורר עם משפחתו הגרעינית בבית שבבעלותו, בנצרת. לדבריו, הוא מפרנס את משפחתו מעסק עצמאי בתחום השיפוצים. אשתו עובדת בהנהלת חשבונות וילדיו משולבים במסגרות חינוכיות.
מוצאו של הנאשם ממשפחה נורמטיבית ויחסיו עם משפחתו המורחבת תקינים ויציבים.

הנאשם סיפר כי הוא סובל מסכרת ויתר לחץ דם, ומטופל תרופתית.

עמוד 1

על פי התסקיר, אין לחובת הנאשם הרשעות קודמות. בהתייחס לעבירה נשוא דיון זה, הנאשם לקח אחריות על התנהלותו התוקפנית כלפי הרופא, ואישר כי דחף והפיל אותו לרצפה, אולם שלל כי הכה אותו באגרופים בפניו. הוא ספר כי הרקע למעשיו היה הכרות מוקדמת שלו עם הרופא, שטיפל באשתו במהלך הריונה האחרון ויעץ לה להפסיק את ההיריון בשל חשד למום בעובר. לדבריו, התינוק נולד בריא, אך נגרם לאשתו נזק רגשי שהוביל לקשיים בתפקודה אחרי לידת התינוק. עוד הוא סיפר, כי בשל תגובתה המחודשת של אשתו למראה הרופא בבית החולים, ניסה תחילה לדבר עם הרופא, אך האחרון סירב לשמוע את דבריו ועל כן נהג כפי שנהג. הנאשם מסר כי היה מדובר באירוע חריג של אבדן שליטה, וכי התנהגות זו לא מאפיינת אותו באופן כללי. כיום הוא עושה מאמצים להימנע מעימותים, הוא מבין מדוע הוגשה התלונה נגדו, והוא מוכן לשאת בתוצאות.

בנוגע להערכת הסיכון לעבריינות והסיכוי לשיקומו של הנאשם, העריך שרות המבחן כי הנאשם אינו בעל דפוסי מחשבה או התנהגות אנטי סוציאליים, ושהתנהלותו המתוארת בכתב האישום המתוקן אינה מייצגת את התנהגותו הכללית. הנאשם נטל אחריות על מעשיו, אם כי התקשה לקבל אחריות מלאה, והביע חרטה על ביצוע העבירה. שירות המבחן התרשם לטובה גם מסיכויי הנאשם לשיקום, תוך ציון יכולות של הנאשם להסתגל למסגרות, יכולת לקבל אחריות ויכולת הבעה והגשמה עצמית. חרף העובדה שהתקשה לגלות אמפתיה כלפי הרופא, והסיכוי שבמצבים של לחץ ותסכול יפעל האימפולסיביות, התרשם שרות המבחן כי מהנאשם צפויה **רמת סיכון נמוכה להישנות התנהגות אלימה וברמת חומרה נמוכה**.

הנאשם שלל נזקקות טיפולית, לפיכך **לא הומלץ על המלצה טיפולית בעניינו**. בהתחשב בהיעדר הרשעות קודמות, ובכך שהתנהגותו בכתב האישום אינה מאפיינת את התנהלותו בדרך כלל, וכן לאור העובדה שהפיק לקחים במסגרת ההליך המשפטי, המליץ שרות המבחן על **מאסר על תנאי ותשלום פיצוי לרופא**.

טיעוני הצדדים לעונש

ביום 25.4.22 טענו הצדדים לעונש בעל-פה בפניי.

טיעוני ב"כ המאשימה

5. ב"כ המאשימה טען כי **מתחם העונש ההולם נע מ-2 ועד 8 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שרות, לצד מאסר על תנאי, קנס ופיצוי, וטען (לאור דברי ביהמ"ש) כי יש להטיל את העונש בקצה הנמוך של מתחם העונש - מאסר של חודשיים לריצוי בעבודות שרות וענישה נלווית לרבות פיצוי למתלונן**.

נטען כי מעשיו של הנאשם פגעו בערך המוגן של הגנה על שלומם של עובדי ציבור, בדגש על רופאים. עוד נטען, כי הפגיעה היא משמעותית, מאחר והנאשם תקף פיזית רופא בין כתלי בית החולים לאור אי שביעות רצונו מטיפול הרופא בעבר באשתו. המאשימה לקחה בחשבון את העובדה שהנאשם הודה, לקח אחריות, חסך זמן שיפוטי, חסך את העדת הרופא והוא נעדר הרשעות קודמות. יחד עם זאת צוין כי הנאשם התקשה לקבל אחריות מלאה על מעשיו. לטענת ב"כ המאשימה המלצת שרות המבחן לענישה צופה פני עתיד, מנותקת מגוף התסקיר. הנאשם שלל צורך טיפולי, על כן טען ב"כ המאשימה כי יש לקבוע את עונשו בתוך המתחם, כמבוקש לעיל.

טיעוני ב"כ הנאשם

6. ב"כ הנאשם ביקש מבית המשפט לאמץ את המלצת שרות המבחן ולהשית על הנאשם **מאסר על תנאי ותשלום פיצוי לרופא נפגע העבירה.**

נטען כי הנאשם נטל אחריות מלאה על מעשיו, ואין לו עבר פלילי מכל סוג שהוא. הנאשם בן 40 ומפרנס יחיד של משפחתו ואמו האלמנה, מאחר ואביו נפטר לפני כ-6 חודשים. מבוקש כי ככל שיוטל תשלום פיצוי, יתחשב בית המשפט במצבו הכלכלי ויחולק לתשלומים.

דברי הנאשם

7. הנאשם הודה כי טעה ואמר שהוא לוקח אחריות מלאה על כל מה שקרה. הנאשם התנצל פעם נוספת וטען כי זו פעם ראשונה ואחרונה שהוא מגיע לבית המשפט.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

הערכים החברתיים שנפגעו ומידת הפגיעה בהם

8. הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוע עבירות של אלימות באופן כללי הם הגנה על שלמות גופו של האדם, הגנה על חייו, על ביטחונו, שלווה נפשו, כבודו, ויכולתו לקיים שגרת חיים ועבודה מבלי לחוש מאוים.

כשמדובר ברופאים שהם גם עובדי ציבור הנופלים קורבן לאלימות, אזי נפגעים בנוסף, גם הערכים של תחושת הביטחון במקום העבודה; הגנה על מוסדות ציבור ותפקודם התקין של עובדי הציבור; ושמירה על שלומו של רופא הממלא את תפקידו ואמון על בריאותם של החולים.

ראו דברי בית המשפט בע"פ **4565/13 אמון חאלד נגד מדינת ישראל** (4.11.13), בנוגע לאלימות כלפי עובדי ציבור:

"בית משפט זה כבר פסק בעבר כי מעבר לחומרה הכללית הנודעת לעבירות אלימות, הרי שלאלימות המכוונת כנגד עובדי ציבור נודעת חומרה מיוחדת, מאחר שהן פוגעות פגיעה אנושה גם בערך החברתי הנודע לתפקוד התקין של השירות הציבורי (ראו: ה"מ 215/72 משיח נ' מדינת ישראל, פ"ד כו(2) 172 (1972); רע"פ 2660/05 אונגרפלד נ' מדינת ישראל [פורסם בבנו] (13.8.2008); דנ"פ 7383/08 אונגרפלד נ' מדינת ישראל [פורסם בבנו] (11.7.2011)). עובדי הציבור "חשופים בצריח" - כמי שלא אחת נמצאים בחזית ההתמודדות עם מתן שירות לאנשים שיודעים אף הם קשיים. עובדי הציבור נדרשים להתגייס כל יום מחדש למתן שירות ולשם כך לגייס כוחות גוף ונפש. זהו הרקע לחקיקת עבירות מיוחדות שעניינן לא

רק הגנה על שלמות גופם של עובדי הציבור, אלא גם הגנה על כבודם, לפחות במצבים שבהם הפגיעה היא פגיעה קשה בליבתו.

ובאשר לאלימות כלפי צוותים רפואיים נקבע בע"פ 3526-20 דוד זגורי נ' מדינת ישראל (28.1.21):

"אין להשלים עם מצב בו אנשי צוות רפואי, האמונים על צרכיו החיוניים של הציבור, יחושו כי הם מאוימים או ימצאו עצמם מוכים ומותקפים על-ידי מטופל או בני משפחתו בעת שהם עושים את מלאכתם נאמנה (ראו והשוו: ע"פ 6123/05 חתוכה נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 3 (25.12.2005); ע"פ 3877/12 אבו גוש נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 10 (9.1.2013)). שומה עלינו כחברה מתוקנת להבטיח כי אנשי הצוות הרפואי הפועלים יום-יום תחת עומסים כבדים, במסירות ובהתמדה, יוכלו לבצע את מלאכתם כשהם חשים בטוחים ומוגנים, וללא כל מורא (ראו: ע"פ 2712/09 שמילוב נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 2 (18.11.2009))."

עוד יצוין כי מעשי אלימות או איומים המופנים כלפי אנשי צוות רפואי הניצבים על משמרתם אינם פוגעים "רק" בקורבן העבירה מושא התקיפה או האיומים, כי אם בשלומם של החולים כולם (ראו גם: ע"פ 3036/92 חמודה נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 6 (24.11.1992)). מעשים אלה מחייבים, אפוא, ענישה מחמירה - אשר תבטא גמול ראוי בגין הפגיעות האמורות, וכן תשמש אמצעי להרתעת הרבים מפני ביצועם. זאת, בייחוד על רקע המציאות בימינו, בה נוכחים אנו לצערנו כי איומים על רופאים ואחיות ואף תקיפתם של אנשי צוות רפואי - הינם חזון נפרץ"

התופעה של שימוש באלימות מתפרצת, בשל כעס על החלטה או על פעולה של פרט, אשר אינה נושאת חן בעיני התוקף - הנה תופעה נפוצה ומכוערת, הפוגעת באיכות החיים ובתחושת הביטחון. אלימות בבתי חולים ובמרפאות, כלפי אנשי רפואה וטיפול, הפכה למכת מדינה. מצב של חולי ומצוקה גופנית של אדם או של יקיריו מעורר נסיבות אישיות חריגות של חרדה ודאגה, ואולם אין לקבל במצב אישי אופייני זה צידוק לאלימות. אנשי צוות רפואי מבצעים בשגרה עבודה תובענית ומורכבת, נושאים באחריות לחיים ובריאות, ומתמודדים לא פעם עם תנאים לא קלים ועם החלטות סבוכות במצבי לחץ. יש להגן על שלומם וביטחונם של עובדי ציבור במערך הבריאות למען שלומם וביטחונם האישי, ולא פחות מכך גם למען ציבור המטופלים והחולים. מי שפוגע באיש רפואה על רקע טרוניה הקשורה לטיפול, פוגע בסיכוייהם של מטופלים נורמטיביים וסובלניים לקבל טיפול יאות, וגורם לפגיעה במערך הרפואה הציבורי כולו. אלימות כלפי רופא, בבית חולים, ועל רקע תפקידו, הנה עבירה חמורה שמידת הפגיעה שלה בערכים המוגנים היא משמעותית.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה

9. העבירה בוצעה על ידי הנאשם בזמן בו היה מאושפז בבית החולים, שם פגש במקרה ברופא שטיפל באשתו בעבר, כשהייתה בהריון, ועל רקע משקעי עבר תקף את אותו רופא כמפורט. האירוע ספונטני ולא קדם לתקיפה תכנון, ואולם חומרתה של ההתנהגות נעוצה בפרץ האלימות ובאובדן השליטה. ניתן רק להניח עד כמה קשה הייתה חוויתו של הרופא, שהותקף לפתע באלימות פיזית ובמהלומה בפניו, בעת הפסקה ביום

עבודה. משקפיו של הרופא הופלו, הנאשם הלא נשם, ומדובר בחוויה כואבת ומשפילה. בתסקיר הובאו דברי הנאשם לפיהם הנאשם ניסה לבוא בדברים עם הרופא, ורק כשהרופא לא הסכים לדבר איתו איבד הנאשם את עשתונותיו ותקף אותו. דברים אלה אינם מתוארים בכתב האישום, ואף אילו היו מוסכמים, אין בהם להצדיק אלימות, או להוות נסיבה משמעותית לקולא. מדובר בתקיפת רופא רק כי בעבר פעל במסגרת מקצועו, כמיטב הבנתו, בדרך שהתבררה לנאשם בדיעבד, להבנתו, כשגויה, ובכך ניכרת חומרה מיוחדת. הנאשם פעל על דעת עצמו, והוא האחראי הבלעדי לעבירה. אמנם לא נגרם נזק ממשי כגון חבלות, כתוצאה מהאלימות שהפעיל הנאשם, אך התוצאה הברורה הנה פגיעה בתחושת הביטחון בעבודה של נפגע העבירה ושל כלל הצוות הרפואי. מהתקיפה עלול היה להיגרם נזק פוטנציאלי גבוה יותר, שכן הרופא עלול היה להיפצע, ואין לשלול כי הייתה עלולה להתפתח תגרה רבת משתתפים. כפי שהוזכר **בענין זגורי** לעיל, מקרים מהסוג הנוכחי גורמים לנזקים רחבים ולפגיעה כללית בתחושת הביטחון האישי ובשלומם נוכחי המקום והציבור הרחב.

מדיניות הענישה הנוהגת

10. אבהיר את דעתי כי אירוע כתב האישום אינו הולם ענישה ללא כל רכיב של מאסר בפועל. ההמלצה למאסר מותנה, מטעם שרות המבחן, אינה מתחשבת בערכים המגנים שנפגעו, ואין לקבלה. מבחינה זו, עמדת המאשימה לא רק שאיננה מחמירה, אלא שיתכן כי היא מקילה במיוחד.

אמנם בעבירות של תקיפת עובד ציבור, הוטלו עונשים מגוונים, הנעים בין מאסר על תנאי לבין תקופות מאסר משמעותיות לריצוי בפועל, אך בפסיקה מהעת האחרונה, העוסקת בתקיפת עובדי ציבור שהינם חלק מצוותים רפואיים, המגמה הברורה הנה כי עונשי המינימום הנם מאסר בעבודות שרות.

11. ב"כ המאשימה הפנה לפסקי הדין הבאים:

א. **רע"פ 7398/15 ולדימיר רחמימוב נ' מדינת ישראל (6.11.15)** - הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעבירה של תקיפת עובד ציבור ובעבירת היזק לרכוש במזיד, לאחר שזרק עציץ פלסטיק לכיוון ראשה של עובדת בלשכת התעסוקה והעציץ נשבר. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 2 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שרות לבין 8 חודשי מאסר בפועל. על המבקש **נגזרו 4 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שרות, מאסר על תנאי, ותשלום פיצוי למתלוננת בגובה 2000 ₪**. הערעורים שהוגשו על ידי הנאשם לבית המשפט המחוזי ולבית המשפט העליון - נדחו.

ב. **ע"פ 3526-20 דוד זגורי נ' מדינת ישראל (28.1.21)** - המערערים, אב ובנו, הורשעו בעבירה של גרימת חבלה חמורה בנסיבות מחמירות. מערער 2 הורשע גם בעבירה של איומים. זאת על רקע תקיפת רופא ואח בקופת חולים. נפסק כי מתחם העונש ההולם לעבירות מסוג זה מחייב עונש מאסר בפועל, שירוצה מאחורי סורג ובריח. על מערער 1 נגזר עונש **מאסר בפועל למשך 12 חודשים ומאסר על תנאי**. על מערער 2 נגזר עונש של מאסר בפועל 26 חודשים ומאסר על תנאי. בנוסף נקבע כי כל אחד מהמערערים ישלם לרופא **פיצוי בסך 10,000 ₪**. ערעורו של מערער 1 נדחה, וערעורו של מערער 2 התקבל בשל שיקולי עקרונות אחידות הענישה (בהתייחס לגזר דינו של אדם נוסף שהיה מעורב בפרשה) **ועונשו נקבע על 20 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי**.

ג. **עפ"ג 37590-02-20 מדינת ישראל נ' מור מוסמן** (17.9.20) - המדינה ערערה על גזר דינה של המשיבה, לאחר הרשעתה בעבירה של תקיפת עובד ציבור לפי סעיף 382א(ג) לחוק העונשין. באותו אירוע, תקפה המשיבה רופאה בחדר המיון באגרופים בגב, בכתף ושרטה אותה בשל אי שביעות רצונה מטיפול בסיבתה ומשום שסברה בטעות כי סבתה נפטרה. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר מותנה לבין 12 חודשי מאסר, וגזר על המשיבה 3 חודשי מאסר על תנאי, 200 שעות של"צ, התחייבות כספית, ותשלום פיצוי למתלוננת בסך 1500 ₪. בית המשפט המחוזי קבל את ערעורה של המדינה וקבע כי **מתחם העונש ההולם במקרים של תקיפת עובד צוות רפואי צריך לנוע בין מאסר שניתן לרצותו בעבודות שרות לבין 18 חודשי מאסר בפועל** וגזר דינה של המשיבה הועמד על **4 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שרות, פיצוי בגובה 10,000 ₪ למתלוננת, 3 חודשי מאסר על תנאי והתחייבות.**

הסניגור לא הפנה לפסיקה בעניין מתחם העונש ההולם.

12. ניתן גם לעיין בפסיקה הבאה:

א. **ת"פ (כפר סבא) 40135-03-20 מדינת ישראל נ' אסף בר סלע** (9.5.22) - הנאשם הורשע בעבירת תקיפת עובד חירום, עבירה לפי סעיף 382א(ג) לחוק העונשין, לאחר שהיכה רופא בידו שאחזה כוס קפה, בעת שאשתו הייתה מאושפזת בבית החולים לאחר לידה והתפתח וויכוח בין הנאשם לרופא בקשר לצילום השיחות עמו במכשיר הנייד. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין **מאסר על תנאי ועד 9 חודשי מאסר בפועל**. על הנאשם **נגזרו 3 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שרות, מאסר מותנה, פיצוי בגובה 3000 ₪ והתחייבות.**

ב. **עפ"ג (חיפה) 1302-01-21 מדינת ישראל נ' זיאן** (15.7.21) - המדינה ערערה על קולת העונש של נאשם שהורשע בעבירות תקיפה הגורמת חבלה ממש ותקיפת עובד ציבור לפי סעיף 382א(א) לחוק העונשין. הנאשם תקף במכות אגרופים ושריטות עד שהפיל לרצפה רופא ומנהל מחלקה בבית החולים עקב חוסר שביעות רצון מהטיפול שקיבל. בשל נסיבות מיוחדות של הנאשם ומצבו הרפואי, בית המשפט המחוזי התיר על כנם את רכיבי הענישה שנקבעו בבית משפט השלום; **4 חודשי מאסר על תנאי, התחייבות ופיצוי בסך 3000 ש"ח לכל אחד משני המתלוננים, והוסיף 200 שעות של"צ.**

ג. **ת"פ (ירושלים) 3274-09-18 מדינת ישראל נ' עלי ואח'** (14.12.21) - על רקע מחלוקת בהתנהלות מול קרובת משפחה, הגיעו הנאשמים לבית החולים, היכו את האח המטפל ואיימו עליו שיהרגו אותו. הנאשמים הורשעו, לאחר שמיעת ראיות, בביצוע עבירות איומים ונאשם 1 הורשע גם בביצוע עבירת תקיפת עובד חירום לפי סעיף 382א(ג) לחוק העונשין. נקבע כי מתחם העונש ההולם לנאשם 1 נע בין **מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות לבין 18 חודשי מאסר בפועל**. על הנאשם 1 **נגזרו 5 חודשי מאסר בפועל, 6 חודשי מאסר על תנאי, ופיצוי בסך 1500 ₪ למתלונן.**

ד. **רע"פ 3695-20 שי חן נ' מדינת ישראל** (22.6.20) - המבקש הורשע בביצוע עבירות איומים ותקיפת עובד ציבור לפי סעיף 382א(א) לחוק, לאחר שתקף שני רופאים בסטירות ואגרופים בסמוך למרפאה עקב חוסר שביעות רצונו מהטיפול שקיבל בנו במרפאה. בבית משפט השלום נקבע כי **מתחם העונש ההולם הוא ממספר חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שרות ועד 12 חודשי מאסר בפועל**, וכי הסדר הטיעון שנקבע בו עונש שעות של"צ בלבד, חורג ממנו במידה ניכרת. על המבקש הוטלו עונש של **6 חודשי**

מאסר שירותו בדרך של עבודות שירות, מאסרים מותנים ופיצויים בסך 4,500 ש"ח. ערעורו של המבקש נדחה הן בבית המשפט המחוזי והן בבית המשפט העליון.

ה. **ת"פ (בית שמש) 29405-06-15 מדינת ישראל נ' חיים ממו** (23.3.17) - הנאשם הודה והרשע בתקיפת עובד ציבור לפי סעיף 382א(א), לאחר שהיכה בצווארו רופא במרפאה בעקבות ויכוח בעניין מתן טיפול רפואי. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר מותנה ועד למאסר בפועל לתקופה של 12 חודשים, ועל הנאשם נגזרו **4 חודשי מאסר על תנאי, 150 שעות של"צ, פיצוי בסך 1000 ₪ למתלונן.**

ו. **ת"פ (רמלה) 57609-12-16 מדינת ישראל נ' יוסף אלגמל** (28.6.21) - בית המשפט הרשיע את הנאשם לאחר שמיעת ראיות, בתקיפת עובד ציבור, איומים ותקיפה הגורמת חבלה, לאחר שזה איים והתקיף רופאה במרפאה וזרק לעברה כיסא בשל ויכוח הקשור להפניה למיון. העונש שהושת על הנאשם **כלל 22 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, פיצוי בגובה 20,000 ₪ למתלוננת וקנס בגובה 7,000 ש"ח.**

13. כאמור, המאשימה טענה למתחם עונשי מקל, שתחתיתו במאסר של חודשיים לריצוי בעבודות שירות. נסיבות המקרה, יחד עם הפסיקה שפורטה, מחייבות מתחם עונשי שמתחיל בעונש של מאסר בפועל, וזאת במיוחד לאור התגברות האלימות בבתי החולים ובמרפאות הציבוריות. אילו הייתה המאשימה טוענת למתחם עונשי מחמיר יותר, הייתי נוטה לקבל את הטענות, מפאת הצורך להחמיר בענישה בעבירות מסוג זה. ראוי לציין כי הנאשם הורשע בתקיפת עובד ציבור "רגיל" לפי סעיף 382א(א), **שעונשה המקסימלי הוא שלוש שנות מאסר, ולא בעבירה החמורה יותר, שעונשה המקסימלי הוא חמש שנות מאסר, על פי סעיף 382א(ג)** לחוק העוסק בעובדי הצוות הרפואי בחדר מיון או במד"א, וגם עניין זה נלקח לטובתו לשם קביעת מתחם ענישה שאינו מחמיר.

14. לסיכום - מתחם הענישה שהתבקש על ידי המאשימה - **מאסר בין חודשיים לשמונה חודשים (לרבות בעבודות שירות) יחד עם ענישה נלווית** - מקובל עלי כהולם, ומדובר בעמדה מאוזנת ואולי אף מקילה.

קביעת עונשו של הנאשם במתחם העונש

15. משנקבע מתחם העונש, מקובלת עלי עמדת המאשימה כי יש לגזור על הנאשם את עונשו בתחתית המתחם. הנאשם, בן 40, אב לשלושה ילדים. מנהל אורח חיים נורמטיבי, מפרנס את משפחתו הגרעינית ואף תומך באמו שהתאלמנה לאחרונה. לנאשם מצב רפואי בלתי שפיר.

אין לנאשם הרשעות קודמות, הוא הודה בעבירה במסגרת הסדר טיעון וחסך זמן ציבורי.

הנאשם לקח אחריות והביע חרטה על מעשיו. אמנם, נטען על ידי המאשימה כי מדובר בחרטה חלקית בלבד ואף צוין על ידי שירות המבחן כי הנאשם מתקשה לגלות אמפתיה כלפי הרופא, אך שירות המבחן העריך בסיכומו של דבר, כי ההתנהגות בעת ביצוע העבירה לא מאפיינת את הנאשם בדרך כלל, וכי הסיכוי להישנותה - נמוך.

עונשו של הנאשם ייגזר אפוא למאסר קצר בתחתית מתחם העונש.

סוף דבר

16. נוכח כל האמור לעיל, אני גוזרת את עונשו של הנאשם כדלקמן:

א. 2 חודשי מאסר בפועל שירוצו בעבודות שרות.

הנאשם יבצע את עבודות השרות במשטרת מחוז צפון. הנאשם יועסק חמישה ימים בשבוע, על פי טווח השעות המתאפשר בחוק.

מועד לתחילת ריצוי עבודות שרות: 14/8/2022.

הנאשם מוזהר כי עליו להישמע לכללי הממונה על עבודות שירות אחרת עלול להיות נדון להפסקה מנהלית של עבודות השירות, ולריצוי יתרת העונש במאסר מאחורי סורג ובריא.

ב. 3 חודשי מאסר על-תנאי, ואולם הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור במהלך תקופה של שנתיים מהיום, כל עבירת אלימות פיזית באדם.

ג. תשלום פיצוי בגובה 2,000 ₪ לרופא. סכום הפיצוי ישולם תוך 120 יום, ויועבר לנפגע העבירה על-פי פרטים שתמסור המאשימה למזכירות בית-המשפט בתוך 7 ימים מהיום.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, ז' סיוון תשפ"ב, 06 יוני 2022, במעמד הצדדים.